

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 31 oktober 2017 met nummer RvVb/S/1718/0193
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0590/SA

Verzoekende partij	de vzw REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE vertegenwoordigd door advocaat Joost CALLEBAUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 9300 Aalst, Binnenstraat 39
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE
Tussenkommende partijen	1. de nv HOF SOMERGEM vertegenwoordigd door advocaat Carina VAN CAUTER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST 3. de stad AALST , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Dirk VAN HEUVEN en Leandra DECUYPER met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Cogels-Osylei 61

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 20 april 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 februari 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 7 oktober 2013 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef, met als kadastrale omschrijving 4de afdeling, sectie G, nr. 168G, 169E en 171E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 juni 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 9 augustus 2017 toe in de debatten.

De tweede en derde tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 juni 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tweede en derde tussenkomende partij met een beschikking van 9 augustus 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 5 september 2017.

Advocaat Judith DE CORTE *loco* advocaat Joost CALLEBAUT voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Filip ROGGE *loco* advocaat Carina VAN CAUTER voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Leandra DE CUYPER voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partijen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Nadat zij op 3 mei 2013 een eerdere aanvraag heeft ingetrokken, dient de eerste tussenkomende partij op 25 juli 2013 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van toegangswegen, verhardingen en aanpassingen aan de buitenpistes” op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef zn.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978, deels in recreatiegebied en deels in natuurgebied.

De percelen liggen tevens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst’, definitief vastgesteld op 10 juli 2003.

De percelen liggen eveneens in de ankerplaats ‘Kluisbos, Faluintjes en abdij van Affligem’, goedgekeurd met ministerieel besluit van 7 februari 2011.

Het terrein grenst aan het VEN-gebied ‘Het Kluisbos’ (GEN-220).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 juli 2013 tot en met 28 augustus 2013, werden 92 bezwaarschriften ingediend, waarvan 89 identieke bezwaarschriften die ondertekend werden door in totaal 222 personen. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 6 augustus 2013 ongunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 7 augustus 2013 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke brandweer adviseert op 7 augustus 2013 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening - sectie Planning, adviseert op 16 augustus 2013 gunstig mits verruiming van de gracht langs de zone met hooilandbeheer en aanpassing van het beplantingsplan in de bronzone. De stedelijke dienst adviseert ongunstig met betrekking tot de ontsluitingsweg richting Zandberg.

De stedelijke dienst Leefmilieu adviseert op 6 september 2013 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke dienst Mobiliteit adviseert op 23 september 2013 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op ongekende datum voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De aangevraagde werken zijn principieel in overeenstemming met de hoger genoemde stedenbouwkundige bepalingen van het vigerende plan van aanleg aangezien de werken worden aangevraagd in functie van het aldaar gevestigde hippisch trainingcenter. De verhardingen zijn volgens de aanvraag noodzakelijk om het terrein bruikbaar te houden, vooral tijdens de evenementen die hier voorzien worden.

Onze dienst Ruimtelijke Ordening is evenwel van oordeel dat de aangevraagde verhardingen tot een aanvaardbaar minimum werden beperkt en dat voldoende wordt gestreefd om het groen karakter van het perceel en van het landschap te bewaren. De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden en de aanvraag heeft geen versnipperend effect.

Tevens wordt er voldoende afstand gevrijwaard tot het Kluisbos, ten zuiden van de percelen, en blijft de bestaande buffer, bestaande uit de eikenaanplant, gevrijwaard. Het groene karakter van het gebied gaat aldus niet verloren.

Uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 0708-2013 blijkt eveneens dat de bestaande natuurwaarden niet geschaad worden.

De aanleg rond de bronzone door het aanplanten van een houtkant gebeurt in overleg met de stadsdiensten en heeft als doel om deze zone te beschermen. In de aanvraag wordt voldoende aangetoond dat de aangevraagde wegenis en de overige verhardingen naast deze wegenis noodzakelijk zijn voor de goede werking van het bestaande hippisch trainingcenter de tijdens de voorziene evenementen.

De ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt niet overschreden door de voorziene verhardingen en deze zijn voldoende afgestemd op de biologische, ecologische en landschappelijke waarden van de site en de onmiddellijke omgeving.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 30-07-2013 tot en met 28-08-2013, werden 92 bezwaarschriften ingediend, waarvan 89 identieke bezwaarschriften die ondertekend werden door in totaal 222 personen, die ongegrond zijn gebleken.

*De gemeente is ontvoegd. Bijgevolg moet het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet worden ingewonnen.
De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht.
De thans voorliggende aanvraag is bijgevolg aanvaardbaar.
...*

De tweede tussenkomende partij verleent op 7 oktober 2013 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij en sluit zich aan bij het voorwaardelijk gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 14 november 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 januari 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 21 januari 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 30 januari 2014 ongegrond en beslist een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verzoekende partij stelt met een aangetekende brief van 21 maart 2014 tegen deze beslissing van 30 januari 2014 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging in bij de Raad (dossier gekend onder het rolnummer 1314/0436/SA/4/0425).

Met het arrest met nummer S/2014/0110 van 26 augustus 2014 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing.

Met het arrest met nummer RvVb/A/1617/0202 van 25 oktober 2016 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 30 januari 2014 en beveelt hij de verwerende partij om binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

De verwerende partij verleent op 4 juni 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij voor het plaatsen van zes verlichtingsmasten bij een hippisch trainingscentrum. Met het arrest met nummer RvVb/A/1617/0204 van 25 oktober 2016 verwerpt de Raad het beroep van de verzoekende partij en de heer Stefaan Lambrecht tegen deze beslissing van de verwerende partij van 4 juni 2015 (dossier gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0716/SA/0754).

2.

Naar aanleiding van het vernietigingsarrest met nummer RvVb/A/1617/0202 van de Raad van 25 oktober 2016 wordt de procedure in administratief beroep hernomen.

De verzoekende partij bezorgt een nota van 16 november 2016 aan de verwerende partij met bijkomende argumentatie en de vraag om gehoord te worden.

De eerste tussenkomende partij bezorgt met een email van 11 januari 2017 een mobiliteitstoets van 13 oktober 2016. Op 25 januari 2017 bezorgt de eerste tussenkomende partij een aanvullende nota. Op 26 januari 2017 dient de verzoekende partij een repliek op de nota van de eerste tussenkomende partij in.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 januari 2017 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 7 februari 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 februari 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

1.3 Externe adviezen

Op 7 augustus 2013 werd een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door het Agentschap voor Natuur en Bos.

Dit advies vermeldt dat artikel 3 van het Bosdecreet is gewijzigd sinds het verzameldecreet van 20 april 2012 (BS 1 juni 2012) waarin wordt gesteld dat bepaalde beplantingen niet onder de voorschriften van het decreet vallen. Het perceel 168G werd in 2012 als grasland aangegeven binnen een verzamelaanvraag bij het Agentschap Landbouw en Visserij. Een landbouwer gebruikt de verzamelaanvraag om deze als gebruikspcelen aan te geven. Behoudens weigering door het Agentschap Landbouw en Visserij wordt dit perceel gekwalificeerd als landbouwgrond, zodat de zomereikenaanplant niet langer onder de toepassing van het Bosdecreet valt.

Uit dit advies blijkt verder dat het Agentschap voor Natuur en Bos van oordeel is dat er door het uitvoeren van de maatregelen vermeld in het Masterplan wordt voldaan aan de zorgplicht (art. 16 van het Natuurdecreet). Dit houdt in dat tenminste 2,4 ha bos wordt aangeplant buiten het projectgebied, maar wel in de onmiddellijke omgeving ervan. Deze zoekzones voor bebossing bevinden zich binnen de visie van het strategisch project “Landschap Erembald tot Kravaalbos”.

...

2.3. De juridische aspecten

De beoogde werken zij principieel in overeenstemming met de hoger genoemde stedenbouwkundige bepalingen van het vigerende plan van aanleg, zijnde de voorschriften van het geldend gewestplan, aangezien de werken worden aangevraagd in functie van het daar gevestigde hippisch trainingcenter.

Op 6 augustus 2013 werd een ongunstig richtinggevend advies uitgebracht door Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen van, met uitzondering van de uitbreiding van de bestaande piste. Aangezien het hier niet gaat om een aanvraag waarvan een administratieve overheid opdrachtgever is was dit advies niet vereist;

Het door de aanvrager toevoegen van een mobiliteitsstudie aan deze aanvraag is niet van die aard dat het gevraagde wijzigt, zodat een nieuw openbaar onderzoek niet noodzakelijk is. Het betreft immers geen inhoudelijke wijziging.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes.

De voorliggende aanvraag heeft betrekking op een vergund hippisch trainingcenter, volledig gelegen in een recreatiegebied, waarin nog tal van verenigingen zich hebben gevestigd. De voorziene staanplaatsen voor auto's en vrachtwagens worden in de aanvraag tevens volledig voorzien binnen dit recreatiegebied. Ook de twee toegangen tot het terrein situeren zich naar de Affligemdreef, zodat de aanvraag geen directe impact meer heeft op de achterliggende woonwijk.

Uit de bijgevoegde beschrijvende nota en het masterplan van huidige aanvraag blijkt dat de verhardingen hoofdzakelijk worden aangevraagd in functie van evenementen die worden georganiseerd op het terrein. Het betreffen internationale jumpingwedstrijden, ruitertornooien van plaatselijke rijverenigingen en een aantal overige dressuur- en menwedstrijden.

De verhardingen zullen onder meer gebruikt worden voor de interne circulatie, voor het bereikbaar maken van parkeerplaatsen, voor het plaatsen van de stallen en tenten en voor het creëren van extra wachtruimte op het terrein tijdens de evenementen. Afhankelijk van het type evenement zal telkens een ander deel van het terrein gebruikt worden als parking voor de verschillende voertuigen. Dit staat omschreven in het bijgevoegd masterplan.

De aangevraagde verhardingen werden tot een aanvaardbaar minimum beperkt en in voorliggende aanvraag wordt er ruim voldoende naar gestreefd om het groene karakter van het perceel en van het landschap te bewaren.

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden en de aanvraag heeft geen versnipperend effect.

Tevens wordt er voldoende afstand gevrijwaard tot het Kluisbos, ten zuiden van de percelen, en blijft de bestaande buffer, bestaande uit de eikenaanplant, gevrijwaard. Het groene karakter van het gebied gaat aldus niet verloren.

Uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos uitgebracht op 7 augustus 2013 blijkt eveneens dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad.

De aanleg rond de bronzone, door het aanplanten van een houtkant, gebeurt in overleg met de stedelijke diensten en heeft als doel om deze zone te beschermen.

In voorliggende aanvraag wordt voldoende aangetoond dat de aangevraagde wegenis en de overige verhardingen naast deze wegenis noodzakelijk zijn voor de goede werking van het bestaande hippisch trainingcenter tijdens de voorziene evenementen.

De ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt niet overschreden door de voorziene verhardingen en deze zijn voldoende afgestemd op de biologische, ecologische en landschappelijke waarden van de site en de onmiddellijke omgeving.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht.

De voorliggende aanvraag is bijgevolg aanvaardbaar voor vergunning.

Het advies van de stedelijke Brandweer van 7 augustus 2013 dient stipt nageleefd te worden.

Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit van 26 september 2013 dient nageleefd te worden:

De vergunninghouder (organisator) dient bij ieder evenement een mobiliteitsdraaiboek op te maken en ter goedkeuring voor te leggen aan het college van burgemeester en schepenen.

Dit mobiliteitsdraaiboek dient (minimaal) volgende onderwerpen te behandelen:

- *Een mobiliteitsscan die de beginsituatie beschrijft en in kaart brengt (auto, fiets, openbaar vervoer, voetganger)*
- *Beschrijving van het bereikbaarheidsprofiel en mobiliteitsprofiel;*
- *Een (ontwerp)actieplan;*
- *Overzicht en resultaten van overleg met interne/externe partners;*
- *Mobiliteitsplan.*

Na de activiteit wordt; in overleg met interne/externe partners een evaluatie gemaakt en worden eventueel verbetervoorstellen of voorstellen tot bijsturing geformuleerd.

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de Vlarew-wetgeving en de groenaanleg (gezamenlijk advies), ingekomen op 6 september 2013 dient stipt nageleefd te worden:

- *Het heischraal grasland gelegen tussen de eikenaanplant en het Kluisbos dient integraal te worden behouden. Parkeren of andere (voor de zone niet noodzakelijke) activiteiten zijn hier niet toegestaan. Betreden door deelnemers en bezoekers moeten worden verhinderd.*
- *De biologische waarde van het heischraal grasland gelegen tussen de eikenaanplant en het Kluisbos dient te worden opgewaardeerd door een natuurgericht beheer, nl. minstens 1x per jaar maaien (niet vroeger dan 15 juni)*

inclusief het afvoeren van het maaisel. Het gebruik van meststoffen en pesticiden is niet toegestaan.

- *De biologische waarde van de bronzone dient te worden opgewaardeerd door een natuurgericht beheer, nl. 1-2x per jaar maaien (niet vroeger dan 15+ juni) inclusief het afvoeren van het maaisel. Het gebruik van meststoffen en pesticiden is niet toegestaan. Parkeren of andere (voor de zone niet noodzakelijke) activiteiten zijn hier niet toegestaan. Betreden door deelnemers en bezoekers moeten worden verhinderd.*
- *Tijdens de exploitatie worden alle noodzakelijke maatregelen genomen om schade aan de bestaande grachten te voorkomen.*
- *Tijdens de exploitatie worden alle noodzakelijke maatregelen genomen om schade aan de zomereiken en de hoger vermelde natuurwaarden te vermijden. Alle maatregelen moeten worden genomen om uitspoeling van mest en afvalwater naar de bronzone te vermijden.*
- *Het gebruik van lichtmasten is niet toegestaan op perceel 168 G om verstoring van het Kluisbos te vermijden.*
- *De lichtmasten worden enkel gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen).*
- *De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht.*
- *Het gebruik van muziekinstallatie is niet toegestaan op perceel 168 G om verstoring van het Kluisbos te vermijden.*
- *De min. 5 meter brede groenstrook rondom het brongebied moet aangelegd worden met streekeigen bomen zoals wilg, abeel, zomereik e.d. en streekeigen struiken zoals meidoorn, hazelaar, Gelderse roos, kornoelje, Spaanse aak, vlier e.d.(max. plantafstand 1,50 m).*
- *De nieuwe gracht wordt aangesloten op het bestaande grachten- of bekensysteem om wateroverlast te voorkomen.*
- *De bepalingen van het milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten worden nageleefd.*
- *In de stedenbouwkundige vergunning uitdrukkelijk naar de koppeling met de milieuvergunning worden verwezen. De bouwheer wordt uitdrukkelijk gewezen op de koppeling tussen de bouw- en de milieuvergunning. De stedenbouwkundige vergunning, voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning vereist is, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.*

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 7 augustus 2013 dient stipt nageleefd te worden:

- *Er dient overgegaan te worden tot de aanplanting van tenminste 2,2 ha bos in de zone zoals voorzien in het Masterplan.*
- *De bebossing dient te gebeuren in het eerste plantseizoen, volgend op de uitvoering van de werken.*
- *De bebossing dient te gebeuren met streekeigen en standplaatsgeschikte bomen en struiken in een nauw plantverband (2 x 2,5 meter).*
- *Het heischraal grasland gelegen tussen de eikenaanplant en het Kluisbos (zoals aangeduid op plan in bijlage) dient integraal te worden behouden. Parkeren of andere (voor de zone niet noodzakelijke) activiteiten zijn hier niet toegestaan.*
- *De biologische waarde van het heischraal grasland gelegen tussen de eikenaanplant en het Kluisbos (zoals aangeduid op plan in bijlage) dient te worden opgewaardeerd door een natuurgericht beheer, nl 1-2x per jaar maaien (niet vroeger dan 15juni) inclusief het afvoeren van het maaisel. Het gebruik van meststoffen en pesticiden is niet toegestaan.*
- *De biologische waarde van de bronzone dient te worden opgewaardeerd door een natuurgericht beheer, nl 1-2x per jaar maaien (niet vroeger dan 15juni) inclusief het*

afvoeren van het maaisel. Het gebruik van meststoffen en pesticiden is niet toegestaan. Parkeren of andere (voor de zone niet noodzakelijke) activiteiten zijn hier niet toegestaan.

- *de houtkant rondom de bronzone wordt beplant met uitsluitend streekeigen en standplaatsgeschikte bomen en struiken. Het aanplanten van kruidachtigen is niet toegestaan.*
- *Er mag geen halfverharding worden aangebracht binnen de 5 meter langs de bestaande grachten (met uitzondering van de oversteken). De bomen (wilgen) in deze zone moeten worden gevrijwaard.*
- *Tijdens de werken worden alle noodzakelijke maatregelen genomen om schade aan de bestaande grachten te voorkomen.*
- *Tijdens de werken worden alle noodzakelijke maatregelen genomen om schade aan de zomereiken en de hoger vermelde natuurwaarde te vermijden*

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan en onder volgende voorwaarden :

- *Het advies van de stedelijke Brandweer van 7 augustus 2013 dient stipt nageleefd te worden.*
- *Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit van 26 september 2013 dient nageleefd te worden.*
- *Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de Vlarem-wetgeving en de groenaanleg (gezamenlijk advies), ingekomen op 6 september 2013 dient stipt nageleefd te worden.*

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 7 augustus 2013 dient stipt nageleefd te worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

3.

De verwerende partij beslist op 3 april 2014 om het beroep tegen de milieuvergunning voor het exploiteren van een inrichting voor ruiters-, draf- en mensport, verleend op 7 oktober 2013 door het college van burgemeester en schepenen, niet in te willigen en de beslissing inzake de milieuvergunning te bevestigen. Tegen deze beslissing van 3 april 2014 wordt door onder meer de verzoekende partij een beroep tot vernietiging en een vordering tot schorsing ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State schorst de beslissing van de verwerende partij van 3 april 2014 met een arrest van 30 december 2014 met nummer 229.712 en vernietigt deze beslissing met een arrest van 17 december 2015 met nummer 233.267.

Op 26 oktober 2016 dient de nv Fico een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en uitbreiden van een inrichting voor ruiters-, draf- en mensport. De tweede tussenkomende partij verleent op 20 februari 2017 een milieuvergunning. Onder meer de verzoekende partij dient een administratief beroep in bij de verwerende partij tegen deze beslissing. Op 27 juli 2017 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een milieuvergunning onder voorwaarden te verlenen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat met de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning een belangrijke oppervlakte aan waardevolle habitats wordt afgegraven en verloren gaat.

De vergunning betreft niet enkel de aanleg van toegangswegen en verhardingen maar ook het louter gebruik van de percelen als parking. De bestreden beslissing omvat dus ook de nodige vergunning voor het gebruik van bepaalde delen van het terrein, waaronder de bosaanplant, als parking. De parking werd intensief gebruikt in juli 2015 en september 2016 bij het organiseren van ruitertornooien, waarbij er sprake was van 911 parkeerplaatsen (411 voor bezoekers en 500 voor paardentrailers). De schade aan de natuurwaarden ingevolge het gebruik van het terrein als parking voor personenvoertuigen vloeit volgens de verzoekende partij rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

De verzoekende partij stelt dat de vergunning potentieel uitvoerbaar is vanaf 24 april 2017. Er is administratief beroep aangetekend tegen de milieuvergunning, verleend door de tweede tussenkomende partij op 20 februari 2017, waardoor de stedenbouwkundige vergunning ook geschorst is. Er is volgens de verzoekende partij echter ook het louter gebruik van het perceel als parking, hetgeen niet milieuvergunningsplichtig is. Er is een ernstige indicatie dat de vergunninghouder kan starten met de verdere uitvoering van de werken zowel inzake de verdere uitvoering van de infrastructuurwerken als het gebruik van het terrein als parking voor er uitspraak zal zijn over het verzoek tot vernietiging, zodat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen. Door niet te wachten op een uitspraak over het administratief beroep tegen de milieuvergunning, is het verzoekschrift ingediend met de gepaste spoed en diligentie.

De verzoekende partij stelt verder dat de bestreden beslissing onherroepelijke schadelijke gevolgen zal hebben en wijst op het feit dat de percelen gekenmerkt zijn als deels ecologisch waardevol tot zeer waardevol en deels als ecologisch zeer waardevol. De nog aan te leggen buitenpiste en het gebruik van het terrein als parking situeert zich volledig in dit ecologisch waardevol en zeer waardevol gebied. Er zal ruim 3,2 hectare waardevolle natuur in belangrijke mate verloren gaan. Er is zelfs zodanige schade dat bijkomende compensatie nodig is krachtens artikel 16 van het Natuurdecreet door middel van een bebossing van 2,20 ha op de percelen van de eigenaar die gelegen zijn binnen de contouren van het Strategisch Project Erembald tot Kravaalbos. De verzoekende partij wijst er ook op dat een groot deel van het terrein onterecht niet werd beschouwd als bos bij het onderzoek van de effecten inzake fauna en flora en dat de effecten

van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op de verdere ontwikkeling van de eikenaanplant als bos ook niet werden onderzocht.

Het gebied is een overwegend vochtig gebied, een gedeelte van het terrein is gekenmerkt als brongebied. De aangevraagde halfverharde wegenis zal het terrein ook draineren en bijgevolg de grondwaterhuishouding grondig wijzigen. De aanvraag voorziet verschillende grachten om het terrein te draineren en is er duidelijk op gericht om de grondwatertafel permanent te verlagen. De aanwezige biodiversiteit gaat samen met het grotendeels vochtig karakter van het terrein. Het blijkt uit een persbericht van 2012 dat de aanvrager drastisch wil ingrijpen op de plaatselijke van nature natte grondwaterhuishouding. Het is niet te vermijden dat de beoogde drogere toestand van het terrein en de verlaging van de grondwatertafel een negatieve invloed zal hebben op de plaatselijke natuurwaarden. Het aspect verdroging werd echter in het masterplan niet onderzocht.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat het regelmatige intense gebruik van de parking op korte termijn tot een verlies leidt van de aanwezige natuurwaarden over een oppervlakte van nog eens 1,86 hectare. De bodem zal verdichten door het gewicht van de vele wagens, hetgeen een onomkeerbaar effect heeft op de vegetatie en de waterhuishouding (minder insijpeling). De bestaande biologische waarde wordt beschadigd en dit betekent ook op langere termijn een onomkeerbare verdichting van de bodem. De verzoekende partij verwijst naar de eerdere besluitvorming van de verwerende partij en het ongunstig advies van 23 maart 2016 van de provinciale milieudeskundige.

De verzoekende partij stelt nog dat het gegeven dat ingevolge de deels uitgevoerde werken reeds schade aan de natuur werd toegebracht, verdere schade aan de natuur op geen enkele wijze kan legitimeren. De verzoekende partij wil een halt toeroepen aan de verdere vernietiging en degradatie van de aanwezige natuurwaarden.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat uit het verzoekschrift tot schorsing blijkt dat er op heden geen sprake is van enige uitvoering van de vergunning. De verzoekende partij komt volgens de verwerende partij niet verder dan loutere hypothesen omtrent de mogelijke uitvoering van de vergunde werken, zonder een concreet bewijs van uitvoering voor te leggen.

De verwerende partij wijst er verder op dat de stedenbouwkundige vergunning geschorst is ingevolge de koppeling met de milieuvergunning.

3.

De eerste tussenkomende partij stelt dat de loutere mogelijkheid om de vergunning uit te voeren geenszins een hoogdringendheid verantwoordt. Het loutere argument dat de afbraak van de bouwwerken onrealistisch is, volstaat niet.

De eerste tussenkomende partij wijst ook op het feit dat nog geen milieuvergunning voorhanden is.

Voorts stelt de eerste tussenkomende partij dat de vergunde infrastructuurwerken inmiddels grotendeels zijn uitgevoerd, met name de toegangswegen zijn volledig aangelegd en het merendeel van de verharde zones voor tenten. Bepaalde zones voor het parkeren van vrachtwagens en aanhangwagens dienen nog te worden aangebracht, evenals de voorziene bijkomende piste van 60 op 20m. De vermeende onherroepelijke schade is reeds een feit waaraan de gewenste schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet langer kan remediëren.

De eerste tussenkomende partij wijst op het arrest betreffende het vorige verzoek tot schorsing van de Raad en stelt dat de ingeroepen schade aan natuurwaarden en plaatselijke biodiversiteit eerder voortvloeit uit de exploitatie van het reeds bestaande hippisch center dan uit de tenuitvoerlegging van de met de bestreden beslissing verbonden infrastructuurwerken.

Volgens de eerste tussenkomende partij miskent de verzoekende partij de planologische bestemming van het gebied, namelijk dag- en verblijfsrecreatie, door een complete *standstill* inzake de inrichting van het terrein voorop te stellen. Bovendien rept de verzoekende partij niet over de maatregelen ter bescherming van de eventueel voorhanden zijnde natuurwaarden. Zowel het advies van de dienst Leefmilieu als het advies van het agentschap voor Natuur en Bos moet worden nageleefd. Het heischraal grasland tussen de eikenaanplant en het Kluisbos moet integraal worden behouden, met een aangepast onderhoud, er moet worden voorzien in een natuurgericht beheer van de bronzone, schade aan grachten, zomereiken en de natuurwaarden moet voorkomen worden en er moet worden overgegaan tot de aanplanting van tenminste 2,2 ha bijkomend bos. De vermeende onherroepelijke schade aan natuurwaarden, de plaatselijke biodiversiteit en waterhuishouding ingevolge het uitvoeren van de vergunde infrastructuurwerken is dan ook geenszins aangetoond volgens de eerste tussenkomende partij, minstens wordt deze schade ingevolge de opgelegde voorwaarden afdoende tegengegaan en geremedieerd.

4.

De tweede en derde tussenkomende partij stellen nog dat alle wegen inmiddels werden aangelegd, evenals de verhardingen bij de bestaande piste 70/90m.

De tweede en derde tussenkomende partij stellen dat de verzoekende partij niet persoonlijk rechtstreeks wordt geraakt door de bestreden beslissing en geen nadelen mag invoeren die betrekking hebben op de leefomgeving van haar leden. Anders oordelen zou leiden tot een verboden *actio popularis*.

De verzoekende partij brengt geen enkel overtuigingsstuk bij aangaande de beweerde hinder of nadelen en beperkt zich tot een loutere verwijzing naar niet bindende biologische waarderingskaarten, passages uit het masterplan en eerdere besluitvorming van de verwerende partij.

De verzoekende partij maakt volledig ten onrechte abstractie van het feit dat de vergunning inmiddels uitgevoerd is. De verzoekende partij vergeet dat de bouwwerken al lang zijn uitgevoerd zonder enig nadelig effect op de natuurwaarden. Volgens de tweede en derde tussenkomende partij toont de verzoekende partij niet aan dat de natuurwaarden aangetast worden door de vergunde verhardingen en anderzijds is de aantasting reeds een feit maar is deze zodanig beperkt dat de verzoekende partij ze niet eens kan vaststellen en benoemen.

De tweede en derde tussenkomende partij wijzen tot slot op het feit dat de projectsite geen onaangelegd terrein is, maar wel een locatie waar al tal van jumpingwedstrijden zijn gehouden en waarvan de hervergunde bouwwerken grotendeels zijn uitgevoerd. De verzoekende partij brengt geen enkel bewijs voor dat de reeds uitgevoerde verharding en het eerder gebruik als hippisch centrum daadwerkelijk een dermate grote aanslag op natuurwaarden heeft veroorzaakt dat daarvan bij hoogdringendheid een herhaling van moet worden vermeden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar

verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid houdt onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Op de openbare zitting van 5 september 2017 legt de verwerende partij haar beslissing van 27 juli 2017 neer, waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de door de tweede tussenkomende partij afgeleverde milieuvergunning “voor het verder exploiteren en uitbreiden van een inrichting voor ruit-, draf- en mensport” wordt verworpen en de milieuvergunning wordt bevestigd onder voorwaarden. De verzoekende partij stelt op de openbare zitting dat zij tegen deze milieuvergunning bij de Raad van State beroep indient.

De stelling van de verwerende en de tussenkomende partijen dat de bestreden beslissing, die een stedenbouwkundige vergunning verleent voor het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes, van rechtswege geschorst is overeenkomstig artikel 4.5.1, §2 VCRO omdat de milieuvergunning nog niet definitief werd verleend, kan dus niet meer gevolgd worden. De bestreden beslissing is uitvoerbaar.

Het gegeven dat de tweede tussenkomende partij over een uitvoerbare vergunning beschikt en de enkele verwijzing naar de omstandigheid dat de afhandeling van de procedure ten gronde een zeker tijdsverloop impliceert, volstaan op zich niet om aan te tonen dat sprake is van de vereiste hoogdringendheid.

3.

De Raad stelt vast dat de werken deels zijn uitgevoerd. De eerste tussenkomende partij stelt dat alle toegangswegen “volledig zijn aangelegd” en “het merendeel van de verharde zones voor tenten” is gerealiseerd. Een deel van de verharde zone voor het parkeren van vrachtwagens en aanhangwagens is reeds aangelegd en een deel hiervan moet nog worden aangelegd. De piste van 60m op 20m moet ook nog worden aangelegd.

Hoewel een deel van de werken reeds is uitgevoerd, kan de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet als doelloos worden beschouwd voor wat betreft de nog uit te voeren werken en de nadelige gevolgen die daaruit voortvloeien.

De verzoekende partij verwijst ter onderbouwing van de aangevoerde nadelige gevolgen onder meer naar hoofdstuk 7 van het masterplan (p. 102-104, punt 7.1.6.2), dat de gevolgen voor de graslanden als volgt omschrijft:

“Voor de graslanden wordt volgende vastgesteld:

- *direct verlies, als gevolg van de aanleg van de interne ontsluitingsinfrastructuur en de half verharde zones, van 125 are zeer waardevol, schraal grasland in zones 3a, 6 en 10 en 118 are waardevol grasland in zones 2 en 11,*
- *additioneel verlies aan kwaliteit van een oppervlakte van 80 are zeer waardevol, schraal grasland in zones 3a en 6 en 102 are waardevol grasland in zone 2 als gevolg van het gebruik van deze zones als tijdelijke parkeerplaats.*”

De nog uit te voeren werken situeren zich in zones met waardevol grasland volgens het masterplan. De voorwaarden die in de bestreden beslissing worden opgelegd om te voldoen aan artikel 16 Natuurdecreet, waaronder de heraanplanting van 2,2ha bos, het natuurgericht beheer van het grasland en het opwaarderen van de biologische waarde van de bronzone, zijn gericht op het beperken of compenseren van schade aan de natuur en kunnen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de uitvoering van de vergunde werken wel degelijk schade aan de betrokken graslanden veroorzaakt.

Deze schade vloeit niet louter voort uit het gebruik van het reeds bestaande en vergunde hippisch centrum, maar vloeit ten gevolge van de uitbreiding van de bestaande activiteiten ook specifiek voort uit de met de bestreden beslissing vergunde werken.

4.

De tweede en derde tussenkomende partijen werpen op dat de verzoekende partij niet persoonlijk rechtstreeks geraakt wordt door de bestreden beslissing. Ze stellen dat de hoogdringendheidstoets enkel kan gemaakt worden aan het statutair doel van de verzoekende partij en niet aan de individuele belangen van haar leden, en dat anders oordelen zou inhouden dat een verboden *actio popularis* wordt ingesteld.

Het maatschappelijk doel van de verzoekende partij is te vinden in artikel 2 van de voorgelegde statuten. De aangevoerde nadelige gevolgen hebben betrekking op schade aan de plaatselijke natuurwaarden en hebben een impact op het statutair doel van de verzoekende partij, dat onder meer gericht is op het behoud, de bescherming en verbetering van het natuurlijk leefmilieu in haar werkingsgebied, waaronder Aalst. De verzoekende partij toont daarmee aan dat ze persoonlijke nadelige gevolgen kan ondergaan.

De verzoekende partij brengt dan ook afdoende aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij die concreet aantonen dat de zaak hoogdringend is omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstig middel – derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel roept de verzoekende partij de schending in van het Bosdecreet van 13 juni 1990, het rechtzekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat het gebruik van het bos als parking onverenigbaar is met de bepalingen van het Bosdecreet. Ze zet uiteen dat de zone met de eikenaanplanting, aansluitend

op het Kluisbos, voldoet aan de definitie van bos uit het Bosdecreet, zodat het Bosdecreet volledig van toepassing is.

Het periodiek gebruik van deze eikenaanplanting als parking is niet verenigbaar met de doelstellingen van het Bosdecreet, in het bijzonder met artikel 18 over de ecologische functie. De bodem en de vegetatie zal immers blijvende schade ondervinden, vooral door bodemverdichting. De verzoekende partij verwijst naar de weigeringsbeslissing van 22 november 2012 waarin de verwerende partij oordeelde dat de aanleg van een parking in het bebost perceel nr. 168/G in strijd is met het Bosdecreet en met de machtiging die door het agentschap Natuur en Bos werd verleend en tevens oordeelde dat het systematisch parkeren in deze zone het bos in het gedrang brengt. Ook het college van burgemeester en schepenen oordeelde toen *“dat er geen vergunning voor 20 jaar kan worden verleend omdat er geen parking kan worden aangelegd omwille van het Bosdecreet”*.

De verzoekende partij merkt op dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een advies van 7 augustus 2013 van het agentschap Natuur en Bos, waarin wordt gesteld dat de bosaanplant, ingevolge een wijziging van 20 april 2012 van artikel 3 Bosdecreet, niet meer onder de voorschriften van het Bosdecreet zou vallen. Dit is volgens de verzoekende partij niet correct, aangezien de in 2012 in het Bosdecreet ingevoerde uitzondering voor *agroforestry* niet geldt voor aanplantingen die dateren van voor 2012 (in onderhavig geval 1994). De uitzondering zoals door het agentschap voor Natuur en Bos toegepast in 2013, gebeurt bovendien niet in functie van een landbouwkundig gebruik, maar om de aanleg van een parking in het bos mogelijk te maken, waarvoor deze uitzondering niet bedoeld is. Ondertussen werd bij decreet van 9 mei 2014 verduidelijkt dat de uitzondering van artikel 3, §3, 9° Bosdecreet enkel van toepassing is op het aanplanten van bomen na de inwerkingtreding van het decreet van 20 april 2012. De memorie van toelichting stelt dat dit een verduidelijking is van de bepaling zoals ze van bij het begin diende te worden gelezen en toegepast. Er kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering aangezien de aanplant dateert van voor de inwerkingtreding van het decreet van 20 april 2012.

De bestreden beslissing schendt ook het zorgvuldigheidsbeginsel door geen nieuw advies aan het agentschap Natuur en Bos te vragen, minstens door geen rekening te houden met de inmiddels bij decreet verduidelijkte uitzonderingsbepaling.

2.

De verwerende partij werpt vooreerst op dat de verzoekende partij nalaat om de geschonden artikelen van het Bosdecreet aan te duiden, zodat het middel onontvankelijk is.

Ondergeschikt verwijst de verwerende partij naar het advies van 7 augustus 2013 van het agentschap Natuur en Bos, waarin het agentschap stelt dat het perceel werd gekwalificeerd als landbouwgrond, zodat de zomereikenaanplant niet langer onder de toepassing van het Bosdecreet valt. Verder blijkt uit het advies dat het agentschap van oordeel is dat door het uitvoeren van maatregelen vermeld in het masterplan wordt voldaan aan de zorgplicht van artikel 16 Natuurdecreet. Dit houdt in dat minstens 2,4 ha bos wordt aangeplant buiten het projectgebied, maar wel in de onmiddellijke omgeving ervan. Tijdens de milieuvergunningsprocedure werd door het agentschap Natuur en Bos een nieuw advies uitgebracht op 12 december 2016, waarin hetzelfde standpunt en dezelfde voorwaarden worden herhaald als in het advies van 7 augustus 2013.

3.

De eerste tussenkomende partij verwijst eveneens naar het nieuwe advies van 12 december 2016 van het agentschap Natuur en Bos, waarin het agentschap, in het kader van de milieuvergunningsprocedure, het perceel 168G op dezelfde wijze blijft behandelen.

Daarnaast toont de verzoekende partij volgens de eerste tussenkomende partij niet aan dat, zelfs indien het perceel 168G onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet zou vallen, de aanleg van de verhardingen zou zijn uitgesloten en de door het agentschap voorgestelde compensatiemaatregelen van bebossing niet zouden kunnen gelden. Tevens legt de bestreden beslissing nog bijkomende voorwaarden op om de aanwezige natuurelementen te vrijwaren. Dat het gebruik als parking nadelig zou zijn voor het bos en het grasland staat niet vast.

4.

De tweede en derde tussenkomende partij stellen dat in de bestreden beslissing terecht naar het advies van het agentschap Natuur en Bos wordt verwezen. Ook zij verwijzen naar het gelijkaardige nieuwe advies van het agentschap in het kader van de milieuvergunningsaanvraag.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij verwijst in de uiteenzetting van het middel naar het toepassingsgebied van artikel 3, §3, 9° Bosdecreet en verduidelijkt dat het perceel met de eikenaanplanting niet onder deze uitzonderingsbepaling valt en wel degelijk een bos is in de zin van het Bosdecreet. Tevens verwijst ze naar het gegeven dat in de weigeringsbeslissing van 22 november 2012 door de verwerende partij reeds geoordeeld werd dat het gebruik van het bos als parking in strijd is met het Bosdecreet en wijst ze op de schade die ten gevolge van het gebruik als parking veroorzaakt wordt aan de bodem en de vegetatie.

Uit deze uiteenzetting blijkt afdoende dat de verzoekende partij hekelt dat volgens de bestreden beslissing op het perceel geen bos aanwezig is in de zin van het Bosdecreet, zodat de betrokken (verbods)bepalingen van het Bosdecreet niet van toepassing worden geacht, waarbij de verwerende partij zich baseert op een advies van het agentschap Natuur en Bos van 7 augustus 2013, dat volgens de verzoekende partij evenwel geen correcte toepassing geeft aan artikel 3 Bosdecreet. De verwerende partij en de tussenkomende partijen blijken het middel ook in die zin begrepen te hebben. Het middel is op het eerste zicht ontvankelijk.

2.

De partijen betwisten niet dat de aanvraag onder meer betrekking heeft op het gebruik als parking van het perceel 168G, gelegen in recreatiegebied, waarop een eikenaanplanting aanwezig is.

De bestreden beslissing vermeldt met verwijzing naar het advies van het agentschap Natuur en Bos als volgt dat het Bosdecreet niet van toepassing is op deze eikenaanplanting:

“ ...

Op 7 augustus 2013 werd een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door het Agentschap voor Natuur en Bos.

Dit advies vermeldt dat artikel 3 van het Bosdecreet is gewijzigd sinds het verzameldecreet van 20 april 2012 (BS 1 juni 2012) waarin wordt gesteld dat bepaalde beplantingen niet onder de voorschriften van het decreet vallen. Het perceel 168G werd in 2012 als grasland aangegeven binnen een verzamelaanvraag bij het Agentschap Landbouw en Visserij. Een landbouwer gebruikt de verzamelaanvraag om deze als gebruikspercelen aan te geven. Behoudens weigering door het Agentschap Landbouw en Visserij wordt dit perceel gekwalificeerd als landbouwgrond, zodat de zomereikenaanplant niet langer onder de toepassing van het Bosdecreet valt.

...”

Artikel 3 Bosdecreet bepaalt het toepassingsgebied van het decreet. Artikel 3, §3, 9° Bosdecreet, toegevoegd bij decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur en gewijzigd bij decreet van 9 mei 2014, luidt als volgt:

“§ 3. Onder de voorschriften van dit decreet vallen niet:

...

9° systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en het landbouwbeleid en waarvan de aanmelding via de verzamelaanvraag en het aanplanten van de bomen gebeurde na het inwerking treden van het decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur.”

De laatste zinsnede, die luidt “en waarvan de aanmelding via de verzamelaanvraag en het aanplanten van de bomen gebeurde na het inwerking treden van het decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur”, werd toegevoegd met het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos.

In de parlementaire voorbereiding werd volgende verantwoording gegeven (*Parl. St. VI. Parl.*, 2013-14, nr. 2424/6, 7):

“ ...

Met deze toevoeging wordt duidelijk gemaakt dat de bedoelde boslandbouwsystemen uit het toepassingsgebied van het Bosdecreet worden uitgesloten indien het teelten betreft waarvan het aanplanten van de bomen en de aanmelding in de verzamelaanvraag gebeurde na het in werking treden van het decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur waarmee deze uitsluiting werd ingevoerd. Met aanmelding wordt bedoeld dat het perceel door de gebruiker als dusdanig wordt aangemeld bij de jaarlijkse verzamelaanvraag zoals vermeld in artikel 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 houdende bepalingen tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, zodat passende controle door de bevoegde diensten kan gebeuren.

... ”

De partijen betwisten niet dat het aanplanten van de eiken op het perceel 168G gebeurde voor 1 juni 2012, zijnde de datum van inwerkingtreding van het decreet van 20 april 2012.

In de milieuvergunning die de verwerende partij heeft verleend op 27 juli 2017 wordt onder meer het volgende vermeld:

“ ...

In het besluit van de deputatie van 22 november 2012 en 14 april 2016 werd gesteld dat het gebruik van het bebost gedeelte van het terrein als parking niet verenigbaar is met de bepalingen van het Bosdecreet. De toen gebruikte argumentatie is nog steeds toepasselijk. Op basis van informatie van ANB blijkt dat het perceel 168/g niet langer onder toepassing van het bosdecreet valt, waarbij wordt gerefereerd naar artikel 3.9 van het gewijzigde bosdecreet, in casu aanplantingen die niet onder de voorschriften van het decreet vallen: “systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een

gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en het landbouwbeleid.”

Het betreffende perceel werd in 2012 binnen een verzamelaanvraag bij het Agentschap Landbouw en Visserij als grasland aangegeven waardoor het perceel thans als landbouwgrond zou worden gekwalificeerd.

In een schrijven van 30 december 2015 van de vzw RALDES werd nog een en ander aangevuld, ook deze informatie is nog steeds actueel:

“Met deze brief willen we vragen om vooraleer een nieuwe beslissing te nemen ook een nieuw advies te vragen aan het Agentschap Natuur en Bos. Het advies van het Agentschap Natuur en Bos in voorliggend dossier is immers volledig achterhaald ingevolge een wijziging/verduidelijking van de wetgeving.

...

Het gaat hier dus om een verduidelijking van de betreffende bepaling zoals ze van bij het begin diende te worden gelezen en toegepast. De toepassing van die bepaling zoals ze in het voorliggende dossier gebeurde, wordt dus juridisch volledig onderuit gehaald.”

Als een reactie op deze brief werd gedurende de lopende procedure door de deskundige van de afdeling milieuvergunningen van LNE alsnog een nieuw advies gevraagd aan het Agentschap Natuur en Bos.

Op 10 maart 2017 werd dit advies bekomen en daarin worden hetzelfde standpunt en dezelfde voorwaarden herhaald als in het advies van 7 augustus 2013.

Verder dient opgemerkt dat de percelen op de biologische waarderingskaarten ook nog steeds ingekleurd staan als ‘biologisch zeer waardevol’, ‘biologisch waardevol’ en ‘complex van biologisch waardevolle en biologisch zeer waardevolle elementen’.

Hier geldt een verbodsbepaling voor het wijzigen van de vegetatie.

Het systematisch parkeren in deze zone brengt het ‘bos’ en het voortbestaan van de verboden te wijzigen vegetatie in het gedrang.

Het is duidelijk dat hier in het verleden een soort kunstgreep werd uitgevoerd om de toenmalige beperkingen van het Bosdecreet te omzeilen. Inmiddels werd evenwel het artikel 3 §3, 9° verduidelijkt bij decreet van 9 mei 2014, waardoor duidelijk wordt dat de parking in het bos eigenlijk niet kan/kon worden vergund.

Ook in de feiten is er niets gewijzigd en zal het gebruik van het beboste terrein als parking nog steeds voor bodemverdichting zorgen en bijgevolg ook (onherstelbare) schade veroorzaken aan de aanwezige bomen en vegetatie.

Dit aspect werd eveneens besproken op de zitting van de Commissie van 20 juni 2017. Er werd gesteld dat een afwijking dient te worden aangevraagd bij ANB voor het gebruik van de parking op het gedeelte van het perceel 168/g dat onder toepassing van het Bosdecreet valt.

...”

Uit deze beslissing inzake de milieuvergunning blijkt dat een nieuw advies werd verleend door het agentschap Natuur en Bos, waarin hetzelfde standpunt en dezelfde voorwaarden worden herhaald als in het advies van 7 augustus 2013, zoals de verwerende partij en de tussenkomende partijen ook aanvoeren.

Uit deze beslissing blijkt echter ook dat de verwerende partij het advies van het agentschap Natuur en Bos op dit punt niet volgt: *“Het is duidelijk dat hier in het verleden een soort kunstgreep werd uitgevoerd om de toenmalige beperkingen van het Bosdecreet te omzeilen. Inmiddels werd evenwel het artikel 3 §3, 9° verduidelijkt bij decreet van 9 mei 2014, waardoor duidelijk wordt dat de parking in het bos eigenlijk niet kan/kon worden vergund”*. De verwerende partij besluit dat dit aspect eveneens werd besproken op de zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie en dat werd gesteld dat, met toepassing van het Bosdecreet, een afwijking dient te worden

aangevraagd voor het gebruik van de parking op het gedeelte van het perceel 168G “*dat onder toepassing van het Bosdecreet valt*”.

Op een gemotiveerde wijze komt de verwerende partij in de beslissing over de milieuvergunning derhalve tot de conclusie dat het Bosdecreet wel van toepassing is op het betrokken gedeelte van het perceel 168G, ondanks het uitgebrachte nieuwe advies van het agentschap Natuur en Bos dat het standpunt herhaalt van het advies van 7 augustus 2013.

Er kan niet ingezien worden hoe het besluit van de verwerende partij in de milieuvergunningsbeslissing van 27 juli 2017 te rijmen valt met de overweging in de bestreden beslissing dat het Bosdecreet niet van toepassing zou zijn, met verwijzing naar de uitzondering van artikel 3, §3, 9° Bosdecreet.

3.

Aangezien de partijen niet betwisten dat de aanplanting met eiken op het perceel 168G werd uitgevoerd voor de datum van inwerkingtreding van het decreet van 20 april 2012, is de uitzondering van artikel 3, §3, 9° Bosdecreet niet van toepassing.

De eerste tussenkomende partij voert nog aan dat, zelfs indien het perceel 168G onder het toepassingsgebied van het bosdecreet zou vallen, de verzoekende partij niet aantoonde dat de aanleg van de verhardingen is uitgesloten en de door het agentschap voorgestelde compensatiemaatregelen van bebossing niet zouden kunnen gelden.

Deze argumentatie kan niet gevolgd worden. De verzoekende partij verwijst niet uitdrukkelijk naar de toepasselijke bepalingen uit het Bosdecreet die een verbod op het aanleggen van verhardingen in een bos inhouden, noch naar de bepalingen inzake ontbossingen en compenserende bebossing, maar ze verwijst wel naar de beoordeling die zowel de tweede tussenkomende partij als de verwerende partij vroeger reeds hebben gemaakt in het kader van de milieuvergunningsprocedure en waarbij deze partijen zelf duidelijk stelden dat het gebruik van een bos als parking niet in overeenstemming is met het Bosdecreet. Dit standpunt wordt overigens herhaald in de voormelde milieuvergunning van 27 juli 2017.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op foutieve wijze overweegt dat het Bosdecreet niet van toepassing is op de eikenaanplanting omwille van de uitzondering van artikel 3, §3, 9° Bosdecreet, zodat ook geen zorgvuldig onderzoek is gevoerd naar de verenigbaarheid van de aanvraag met de voorschriften van het Bosdecreet.

Het middel is minstens ernstig in de mate dat een schending wordt aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Het middel is ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv HOF SOMERGEM, het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST en de stad AALST is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 23 februari 2017, waarbij aan de nv HOF SOMERGEM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, nr. 168G, 169E en 171E.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 31 oktober 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO